

עצמו אחר עמוד גדול שלא יהיה כראש דבר למראה עיניו אפילו למרחוק .

יד הצות תקון חלות בקיץ ובחורף ומלטער כשהשעה אינה מתקנת לו והפילו בשבתות וי"ט הוא אומר תקון לאה מה שאין אנו נוהגין לפי דברי הרב ז"ל (אפי' לילה אחרונה קם ואמר תקון חלות) .

טו חכם הרואה את הנולד ולהקוב את השמא ולהיות חושש מכל משמר אפי' בספק ספקא :

טז חלומות הוא רואה עתירות פעמים רבות וכרוכ הימים עושה הטבת חלום ^{אוצר החכמה} וזכרון כלתי דעת בעלים ותענית חלום רוב ימי בחרותו ואחר זמן היה פודה התענית והראו לו פעם אחת ^{אוצר החכמה} חלום שלא יכשל באיסור ונמלא הדבר במידת ראבו' שלא יבא תקלה על ידו עיון בס' כף החיים ומעיד אני עלי שמים וארץ דעשה תענית חלום ופריון לכמה אנשים וידעתי את שמואל ולא עברו ימים מועטים ונפטרו לכ"ע כי הגזר' היתה נתונה ולא הועיל התפי' ויש מהם שנפלו למשכב אחר החלום ונולדו וזה ברור לי כשמש וכירח ורבו מספר . וחידושי תורה שאומר בחלום וכוכב כל אחר במקומו זה נרא' אלי בחזיון לילה כאשר יראה הרואה בספר תנופה חיים ובשאר ספרים :

טז השבונות זהיר וזריז לכתוב חשבוניותיו ולפרוע אפי' שנאמר הממון ולשמור חשבונית ישנים באזהרת סה"ח וכמה פעמים הוליא טעיות אחרים ע"י פנקסו וכשהוא פורע חובו יש לו שמחה גדול' כמו שהריות ריוח גדול וכשבא ליו ממון קורא לכל בני הבית ואומר למי אני חייב שהוליא בהולאות הבית יבא ויטול :

חי חומרות כל החומרות שהוא רואה בספרים הוא מקיימם רבו מספר ובחומרא דאתי קולא היה מעיין הרבה ומסתפק כלד יעשה

יט מבילה לרוב פעמים בשכוע להיות גופו טהור ואינו נוגע בידים של אחרים ואם אירע שנגעו בידו ע"י נשיקת יד אינו מחטא

לקום ולהטיל ידיו וכמה היה מזהיר לכל בני הבית שלא יעשו הטלת מים כי אם תוך החור בשביל שלא ינתז על הבגדים ובשכיל המגעלים שלא יטנפו וזהיר בבתי ידים וזהיר חזיון בנטיולת ידים הרבה לעשות ג' פעמים ככל נטילה שיהיה ולהזהיר על הספק אם נגע במקום שער ומכוסה וטבילה כיום משמרת ר"ח ומשמרת שבועות ובכל ערב שבת וי"ט א' וב' וכשהיה הולך לבית עלמין היה טובל קודם הליכתו ובחורתו ומעולם לא נטל ידיו מהמעיון או ע"ג קרקע ורלפה

ורלפה כ"א בכלי לתוך בלי ונוהר בנקוב מעט אפי' טוף וגם לא נעל ידיו מיר אחר אפי' לשלחן כ"א הוא נועל ידיו . ובחולה היה נזהר והוא העהור על העמא כרי שיטוק מים על ידו וכמה פעמים קם ממקומו והעומד שם משים מנעליו והיה מנענע שלא יגע בידיו ואם היה נוגע לא היה מניחו כלתי כע"י חכף :

ד יסורין כביתו כמה שנים קבלם מאהבה ובעל הכטחה וסכלן גדול מעלבון אחרים ופ"א על שהיפך בזכות הלכור שלח לקרא לו אחד משרי אזה"ע לביתו והלכו עמו שלשה ממנוים והשר לא הניחם ליכנס כי אם לו לבדו בחדרו יחידים וכעס עמו עד שהכהו על ראשו ועל פניו בידו והגזימו לדוקרו בחרב וסבל לער גדול אשר לא היה כמוהו וברוך פו"מ ובאותה שנה נלקה בגופו וממונו זה השר והגורם היה לו מיתה קשה רח"ל ולא גילה כלל אחר משם לשום בריה כ"א לי לבד אחד שמתו השר והגורם וכשחזר לביתו ראוי אחרו בפנים שוחקות כאילו לא היה ראה כמה נתן נפשו בעד הלכור :

כא יראה ככל עת שאני מרגיש בו כתוקף יראתו אשר לו ככל פניות בלי גוזמות ותנועות כלל עיני מקור דמעה אם אני נקראים בשם יהודי לפניו או לנו מיום הדין או לנו מיום התוכחה ועליו ראוי לומר כי זה כל האדם דהוא יראה שמים פנימי מעומקא דלבא והאב לחדש חי' תורה ביראת שמים וענוה באשר יראה הרואה בדרושיו וחריף גדול נגד היסוד שלל יבשל כמו אדם שקושש לסכנה עלומה בר מונן ' ואני הלכתי דבר גוזמא דמי שעושה לו שירות כזירות כענין עבודת ה' לסייע לו להיות מזכה לחיוביא ולאפרושי מאיקורא הוא חביב הרבה בעיניו ולאסכו כנפשו יותר ויותר מהמביא לו דורות ומחנות ונדבות ואומר זה אהוב מהנפש לא מהגוף דכלהוהפקד והיה מרגלא בפומיה אני בחרתי במימרת מה"כ מלמד כד"ו דאומר לילך אחר אהוב הנפש ולא אהוב הנוף וכבר הטיל גורל מזה"ר סכא קדישא בעל כסא שלמה ז"ל בין החכמים לבחור ביר' ש ומעיין ולא הגורל לשמו כשביל לואת ה"ב ניה זרק ז"ל מי ידרוש עליו :

כב כבוד מכבד לכ"א בשמחתם ולא עבר ת"ח שלא נתן לו נשיקת יד בנישואיו וכשלא יכול לילך ביום הכניסה וביום הקדושין היה מבקר בתוך ימי החופה ונותן לו הנשיקת יד ומעילם לא נתן ביוש"ק כ"א זהוב נקוב ותחוב משי קלא"ס היה משלם מולאי שבת כאשר כתב בתשו' לא"ח ובס' ל"ב :

כג כפרים לא הלך לכפר כמה פעמים משום להתפלל בלכור שלא היה מולא מנין וכמה פעמים לקח בשכירות בני אדם להשלים מנין ולא היה הולך לכפר אם לא היה מולא מנין שלם בוראי .